

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดผลครั้งเดียว (One-Shot Case Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ทั้งนี้ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน

ผลการศึกษาประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 29-35 ปี ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงานบริษัท ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท/เดือน และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด

ผลการศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ โดยประเภทของสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองจากสื่อมวลชนเป็นหลัก คือ สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อ และสื่ออินเทอร์เน็ต ตามลำดับ รองลงมาเป็นสื่อบุคคล นอกจากนี้เมื่อได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเผยแพร่ข่าวสารนั้น ๆ ต่อไปให้บุคคลอื่นได้รับทราบ

ผลการศึกษาในด้านความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับสูง โดยข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกมากที่สุด คือ “เสรีภาพ คือการที่ประชาชนสามารถกระทำการใด ๆ ได้โดยอิสระ แต่ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายและไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน” และข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุด คือ “รัฐมีสิทธิจำกัดสิทธิเสรีภาพการชุมนุมของประชาชนได้ เฉพาะเมื่อมีการประกาศใช้กฎอัยการศึกเท่านั้น”

ผลการศึกษาในด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมี

ค่าเฉลี่ยทัศนคติอยู่ในระดับสูงที่สุด คือ “การชุมนุมทางการเมือง ทุกฝ่ายควรมีการประนีประนอมกัน เพื่อไม่ให้เกิดเหตุร้ายขึ้น” และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติในระดับต่ำที่สุด คือ “การชุมนุมทางการเมือง ส่งผลให้การท่องเที่ยวของประเทศซบเซา”

ผลการศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น แต่ส่วนใหญ่ไม่เคยสวมเสื้อสี ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มการชุมนุมที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบ และส่วนใหญ่ไม่เคยไปร่วมใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง นอกจากนี้เมื่อถามถึงความน่าจะเป็นหากมีโอกาสได้ไป หรือมีคนมาชักชวนให้ไปร่วมใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง พบว่า ส่วนใหญ่จะไม่ไปร่วมใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง และหากมีความจำเป็นต้องไปใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแนวโน้มพฤติกรรมว่าจะไปใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าว เพราะเห็นคุณค่าของการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมือง ในทางกลับกันเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มว่าจะไม่ไปใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมทางการเมืองแม้จะมีโอกาส นั้นเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ชอบการชุมนุม และกลัวว่าจะเกิดเหตุร้ายแรงแก่ตนเอง